

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

XIII. évfolyam, 11. szám

Ára : 1 lej

2012. NOVEMBER

Csokonai Vitéz Mihály

Adventi gondolatok

November

Eljött már november didergő hónapja,
Hideg szele a fák ágait megcsapja.
Meghalva elhullnak a sárga levelek,
Játszadoznak vélek a kegyetlen szelek.
Az ajtónál álló télnek hideg zúzza
A zöld ligeteket s mezőket megnyúzza.
Hideg eső csorog, csepeg egész éjjel,
A fázékony Auster havat is hány széjjel.
A borongós égnek sűrű felhőzése
Házba zárt szívünknek kedvetlenedése.

Jer, barátom, minden unalmat üzzünk el
Az új boron vidám beszélgetésünkkel:
Van elég gesztenye, van elég noszpolya,
Van dió; melyik kell? mind jó borkorcsolya.
A gesztenye mégis jobb lesz a diónál,
Rakással süssük majd itt a kandallónál.
Az az orros kancsó megint jár közöttünk,
Tudod mint
Tegnap is, mikor hazajöttünk.

Még ugyan a borom nem forrt ki egészen,
De semmi, potomra minek heverésszen?
Most még jobban esik, mert édes valóba,
S különben sem látszik színe a kancsóba.
És ha az elsőtől még kedved nem duzzad,
A másik kancsót is körömhegyig húzzad.
Magam is így fogok teutánad tenni:
Törik, szakad, mégis vígan kell ma lenni.
Vígan ma, barátom! és ha pitzálunk,
Manciról is egy-két sort dallarizálunk.
S ki tudja? Hátha még táncot is kell várni?
S hatos minétet is fogunk ketten jární?
Neveted? de több is történhetik itt még:
Bolond az, barátom, aki okos mindég!
Le kell a mord képet néha-néha tenni,
S ha ennyi hívságra nem fogunk is menni:
Jer, legalább minden unalmat üzzünk el
Az új boron vidám beszélgetésünkkel!

Az advent szó jelentése "eljövétel." A latin "adventus Domini" kifejezésből származik, ami annyit jelent: "az Úr eljövele." A karácsonyt megelőző várakozás az eljövételben éri el jutalmát. Advent a karácsony előtti negyedik vasárnap - más megfogalmazásban a Szent András apostol napjához (november 30.) legközelebb eső vasárnap - veszi kezdetét, és karácsonyig tart. Advent eredete a 4. századig nyúlik vissza. VII. Gergely pápa négy adventi vasárnapot határozott meg. Advent első vasárnapja, az egyházi év kezdete mindig november 27. és december 3. közé esik. Az egyházi év nem azonos a polgári évvel. Az egyházi év advent első vasárnapjával kezdődik, és Krisztus király ünnepével ér véget. Középpontja húsvét, a megváltás ünnepe. Jézus életművét a húsvéti titok foglalja össze. Ezért húsvét maga köré csoportosítja az egész egyházi év minden ünnepét. A karácsony azért áll kapcsolatban húsvétal, mert annak a megtestesülésnek ünnepe, amely a húsvéti eseményben teljesedik be.

Az advent kegyelmi idő, a bűnbánat ideje, a lélektisztítás ideje. A lelki éberség, a virrasztás ideje ez mindannyiunk számára. Jézus születése a világtörténelem legfontosabb pillanata. A vele való találkozás és benne Isten Fiának felismerése életem legfontosabb pillanata lehet. Megkezdődött az advent. Néhány hét múlva itt van a karácsony. Mária volt az az ajtó, melyen Isten be akart lépni a világba. Csak azt tudta, hogy Istennek szüksége van rá, s hogy ő Isten segítségével képes megvalósítani a rábízott feladatot. Mária beleegyezik. Beleegyezik, hogy a megtestesült Ige, Isten anyja legyen. Válasza: "Íme, az Úr szolgáló leánya vagyok, legyen úgy, ahogyan mondottad...". S "igen" válaszára elindult méhében a Szentlélek erejéből a megtestesült Isten élete. Úgy senki sem élte át az adventet, mint Mária! A mi karácsonyi előkészületünk tükrözze e várakozás átélését. Tükrözze Mária várakozását! "Harmatozzatok égi magasok..." "Rorate coeli...". Minél közelebb van megváltásunk nagy napja, annál inkább növekedjék buzgóságunk. Mária és József kimondták az igent Isten akaratára. Én tudok-e igent mondani Istennek? Ismerjük Mária alázatos, engedelmes, de egyben örvendező "igenjét" Isten tervére. Legyen ilyen a mi "igenünk" is Jézus születésénél! Nekünk is egész szívvel kell elfogadnunk Jézust. Isten cselekedeteit nem elég hinni. Azok köteleznek is! Az idej adventet és karácsonyt is hasz-

folytatás a 4. oldalon

JEGYZŐKÖNYV

a helyi tanács 2012. november 26-án tartott gyűléséről
A gyűlés munkálatain teljes létszámmal jelen van a 13 testületi tag.

A gyűlést vezető elnök, Lázár Venczel ismerteti a napirendipont-tervezetet az alábbiak szerint:

- 1.) A 2012-es évi költségvetés kiigazításának jóváhagyása,
- 2.) "Lövete község integrált fejlesztése" nevű pályázat értékének módosítása, jóváhagyása,
- 3.) Előterjesztés "Hargita megye integrált szemétségdálkodás" nevű pályázat tanulmányainak jóváhagyására vonatkozóan,
- 4.) Előterjesztés a 2012-es évről szóló földalapú támogatásra vonatkozóan,
- 5.) Kérések és más problémák megvitatása és jóváhagyása.

A napirendipont-tervezetet a jelen levő testületi tagok elfogadták.

Az első napirendi pont keretén belül a könyvelő ismerteti az előterjesztést a 2012-es évi költségvetés kiigazítására és hitelmódosításának jóváhagyására vonatkozóan.

A megyei tanács a jövedelmi adóból visszaosztott 20.000 lejt, amely összeggel növekedik a költségvetés bevételi részen. Kiadási részen ezen összeget a "Lövete község integrált fejlesztése" nevű pályázathoz szükséges garanciaalap létrehozására terveztük. A megyei Pénzügy Igazgatóság 392/2012 számú végzése értelmében a tanügyi intézmények személyi költségét csökkenteni kell 55.000 lejjel, ugyancsak a fenti végzés értelmében célirányosan kaptunk 18.000 lejt, amely a következőképpen oszlik meg kiadási részen: 4.000 lej anyagi költség a tanügynél, 7.000 lej a tanügyi alkalmazottak bírósági eljárás útján megnyert juttatások kifizetésére, 7.000 lej mozgásszerű személyek gondozóinak fizetése fedezésére.

Ebben az évben a fűvóstalálkozó, bányásznapi és a falunapok megszervezésére pályázat volt leadva az Európai Tanácshoz, mely sikeres pályázatként 21.000 euró jövedelmet jelentett a községnek, vagyis 93.874,66 lejt, amely összeg bejön célirányosan a költségvetésbe. Az összegből fedeződnek a fent megnevezett rendezvények kiadásai, és a megmaradt összeg jövőben ugyancsak erre a célra használódik fel.

Ezzel kapcsolatosan Egyed József testületi tag érdeklődik a pályázat által nyert összeg elszámolási módjáról, melyet a polgármester, valamint Török József tanácsos ismertet, ezáltal a testületi tagokat is.

A fenti előterjesztés megvitatása után a testület 13 igen szavazattal jóváhagyta a költségvetés módosítására és a hitelmódosításra vonatkozó határozatjavaslatot.

A második napirendi pont keretén belül a polgármester részletesen ismertette az előterjesztést a "Lövete község integrált fejlesztése" nevű pályázat értéke módosításának jóváhagyására vonatkozóan. A közbe-

szerezési procedúrák lejárása, illetve jóváhagyása, valamint az euró árfolyamának módosulása következtében a program összértékére megváltozott, amelyet a finanszírozó intézmény jóvá is hagyott. Ennek értelmében a 23/2009, 24/2009, 25/2009, 27/2009 és 28/2009-es számú határozatokkal jóváhagyott 12.586.644,00 lej (ÁFÁ-val együtt) megváltozik, és pedig a program aktualizált összértéke 13.131.308 lej, amelyből 10.573.151,00 lej vissza nem térítendő támogatás, és 2.558.157,00 lej önrész, mely az ÁFÁ-t jelenti 2.522.260,00 lej értékben, valamint más költségeket 35.897,00 lej értékben. A fent megnevezett összegnek 50% -át igényelhetjük az aláírt finanszírozási szerződés értelmében, melynek összege 5.286.575,00 (ÁFA nélkül). Ennek az összegnek a 110 %-ára kérünk garancialevelet az Országos Garancia Alap részéről, melynek összege 5.815.232,50 lej.

Ezeknek a módosításoknak a jóváhagyása szükséges a program pénzelésének az elindításához, ezért a polgármester kéri a tanácsot a program lefutása alatt bekövetkezett módosítások jóváhagyására, valamint az előleg megkéréséhez szükséges garancialevél igénylésére vonatkozóan.

Az előterjesztés megvitatása után a határozatjavaslatot a testület 13 igen szavazattal jóváhagyta.

A következő napirendi pont keretén belül a polgármester ismerteti az előterjesztést a "Hargita megye integrált szemétségdálkodás" nevű pályázat tanulmányainak jóváhagyására vonatkozóan. A mellékelt tanulmányok és számfejtések (pályázat összértéke, pénzelési források és azok százalékban való megosztása, évi költségek és díjak értékére vonatkozó javaslatok) áttanulmányozása után az alábbi kérdések és javaslatok hangzottak el, amelyek nem a napirendhez kapcsolódnak direkt, de a szemétszállítással kapcsolatosak:

Esetek voltak, amikor a szemétszállító cég nem szállított el mindenféle hulladékot.

A polgármester ismerteti, hogy a szerződés háztartási hulladék szállítására vonatkozik.

Mag István javaslata, hogy tudatosítani kellene a lakossággal, hogy milyen hulladékot szállítanak el, és pontosan leszögezni, mit értünk háztartási hulladék alatt.

Balázs Zoltán kérdése, hogy nem lehetne a szemétszállításra havonta számlát küldeni, amely alapján havonta lehetne fizetni.

Egyed József javaslata, hogy a szállító céggel megbeszélni a nem háztartási hulladék havonta egyszeri elszállítását.

György Árpád kérdése, hogy volt-e a szállító céggel beszélve a szelektív szemétszállítással kapcsolatosan, mert az csökkentené a szállítási díjat.

Válasz: December 7-én lesz a társulásnak a közgyűlése, és azon a fent említett problémákat előterjesztik, megbeszélnek.

folytatás a 2. oldalról

A napirendi pont megvitatása után a testület 13 igen szavazattal jóváhagyta a határozatjavaslatot.

A negyedik napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést a 2012-es évre szóló földalapú támogatásra vonatkozóan.

A község tulajdonában levő mezőgazdasági területre a földalapú támogatás igénylési kérését leadtuk. A kérés mellé pontosítani kell a terület nagyságát, valamint a támogatás felhasználásának módozatát.

A fentiek megvitatása után a testület 13 igen szavazattal jóváhagyta a határozatjavaslatot.

Az ötödik napirendi pont keretén belül kérések és más problémák megvitatása és jóváhagyása került sorra:

1. György Margit, Lövéte 534 szám alatti lakos kérése, amelyben sürgősségi segínyt kér lánya rehabilitációs kezelése költségeinek fedezésére. Mivel a kezelés értékének nagysága miatt a napi 400 lejes költséget a család anyagi helyzete teljes mértékben nem engedheti meg, a tanács egyöntetűen a család megsegítését javasolja. Éppen ezért pár kérdés és javaslat elhangzása után a testület javasolja és jóváhagyja az 5.000 lejes támogatási összeget.

2. A pósfalusi lakosok kérése is megvitatódott, amelyben kéri a Tetveskúthoz való további hozzáférhetőséget. Több javaslat és vélemény elhangzása után a testület azt a döntést hozta, hogy rövid időn belül (két hét) a helyszínen kell találkozót szervezni az ügy megoldása végett.

A polgármester az alábbiakat közli:

- Kövespatak medrének és a támfalnak a javítása folyamatban van.
- A mocsármezei út javítása megkezdődött, és az időre erre a célra fordított összeg szerint a munkálat el is végződött.
- A kultúrotthon tetőzetének javítása a héten befejeződik.
- A központban a vízlecsapolás el van végezve.
- A temetőnél az út és a kerítés között parkolóhely alakítódik ki.

György Árpád javaslata, hogy egy intervenció számot kellene létrehozni, probléma esetén a lakosság tudja ezt a számot hívni.

Egyed József kérdése: a tornateremnél a hibakiigazítás megtörtént-e, a népháznál lehetne-e festést és meszelést végezni, Kirulyban a tábor épületeinek állapotja miatt ezek minél hamarabbi lebontást igényelnek.

György Renáta a tornaterem mellékhelyiségének, valamint a fűtésnek az állapotáról érdeklődik.

Az említett problémákra vonatkozóan a polgármester a következő válaszokat, megoldásokat javasolja: - rövid időn belül meghatározunk egy intervenció számot, amelyet a meglévő eszközeinkkel (hirdetőtáblák, honlap, helyi újság) a lakosság tudomására hozunk,

- a tornateremnél a hiba elhárítása folyamatban van,
- a jövő évi tervek közt szerepelnie kell a népházunk külső felújításának is,
- a tábor épületeinek lebontására meg kell keresnünk a jogi hátteret, amúgy a lebontásra már megvannak a konkrét elképzelések.

Egyéb probléma nem lévén a gyűlést vezető elnök a gyűlés munkálatait bezárja.

2012. november 26.

Gyűlést vezető elnök,
Lázár Venczel

Jegyző,
Miklós Ida

Adók és illetékek

Miért is kell időben befizetni a helyi adókat és illetékeket?

Az állami költségvetésből a településre visszaosztott pénzeket aszerint utalják, hogy a helyi adók és illetékek milyen százalékban vannak kifizetve. Tehát, nem mindegy, hogy Lövéte mennyi pénzből tud gazdálkodni egész évben. Ha valaki nem fizeti be az adóját, az az egész közösséget érinti, éppen ezért megkérjük a lakosságot, mivel közeledik az év vége, mindenki fizesse ki a hátralévő adóját, illetékét december 21-ig.

Polgármesteri Hivatal

Mi történik Lövétén?

A "Mi történik Lövétén?" sorozat következő témája az elmúlt hónap alatt megújult népházunk tetőszerkezetének újjáépítéséről szól. Először is: talán a Fennvaló is érezte, hogy mi történik Lövétén, hiszen, ha visszaemlékezünk, talán az első napokban kétszer vagy háromszor kellett, hogy a szakemberek abba hagyják a munkájukat a kedvezőtlen időjárás miatt. Bár akkor is a szántó-vető ember mit gondolt magában: majd csak lesz jó idő, és az Isten megsegít, és befödik a népház is. Hiszen mi tagadás, a hosszú szárazság után bizony-bizony nemcsak a mezőgazdász, hanem még az erdőgazdálkodók is nagyon várták az esőt a hegytetőkön kiszáradó fenyőfák miatt. Hát így történt, hogy az egy-két napos esőzés után újra jó idők lettek, és dolgozhattak teljes bevetéssel az ácsok. És mi kerekedett ki belőle, hát látjuk: csak úgy, szemlátomást emelkedtek ki a mélyből a szarufák az előzetesen szigorúan megállapított "ahogy volt, csakis olyan formában szabad legyen az új is" szabály szerint. És most itt vagyunk, pár ember odaadó munkája után újra büszkélkedhetünk - Lövéte egész népe -, hiszen valami megint történt Lövétén. A józan ész döntése meghozta a gyümölcsöt, hiszen ha a birtokosság tavaszi közgyűlésén, illetve az önkormányzat testülete nem ezen munkák elvégzése mellett döntött volna, akkor a mostani büszkélkedés elmaradt volna. Egy valamivel újra gazdagodtunk, és talán még eggyel: az a tudatosodás, hogy a közösségekben való összefogás nagy dolgokra képes. Köszönjük mindenkinek a lelki és fizikai támogatását.

Lázár Zoltán, polgármester

folytatás az első oldalról

náljuk fel arra, hogy jobban, bensőségebben megismerkedjünk a betlehemi Kisded isteni titkával. Engedjük, hogy benne Isten dicsősége bennünket is betöltsön. De ennek az "igennek" esetünkben a saját életünk megújításával kell párosulnia.

Azt hiszem, karácsony előtti életünk kicsit hasonlít Betlehem nyüzsgéséhez. Napjainkban az advent négy hete évtizedek óta a fogyasztói társadalom legfényesebb időszaka. A zsúfolásig megtelt üzletek, a fényáradat, a hangszórókból harsogó Csendes éj, akárcsak mint Betlehem városa. Azonban azokban a napokban nem vették észre a forgatagban a szállást kereső Szent Családot. A vásárlási láz elől aligha menekülhetünk meg. Az első ajándék megvásárlásakor azzal nyugtatjuk meg magunkat, hogy a szeretet szerény jeleire mindig is szükség van, később azzal, hogy az ünnep-től függetlenül is vásárolni kellene ezt, azt. Azután rádöbbenünk, hogy nincs megállás, egyre bővül a megajándékozottak köre. Ma már nem készítünk saját munkánkkal apró meglepetéseket, mert gyarlónak látjuk a fényes kirakatokban sorakozó ajándéktárgyak mellett. Végül is szorongva várjuk az ünnepet. A jászolban fekvő kisded viszont, aki rongyos istállóban jött világra, figyelmeztet, hogy a külsőségek mit sem érnek, ha nem találjuk meg lelkünk békéjét.

Adventben, a várakozás idején várjuk a születendő gyermeket. Nagyon szép, ahogy egy családban mondják: gyermeket várnak. Egy gyermek azonban csak ott szülehet meg, ahol várják! Jézus Krisztus az idején adventben a mi szívünkben szeretne megszületni. Jézus nélkül a karácsony giccs, eltorzítása a lényegnek. Az adventet és a karácsonyt nem az ember találta ki, s éppen ezért nem lehet Jézus Krisztus nélkül beszélni róla. Karácsonykor az Isten Fia eljön közénk, felkínálva szeretetét az ember számára. Valaki hozzánk jön a betlehemi éjszakában, és szegény rongyos kis tarisznyájából szeretetének morzsáit kínálja fel nekünk. A betlehemi éjszakában felkínált szeretetet elfogadhatjuk, vagy visszautasíthatjuk, de Jézus ezerszer is megszülethetne a földön, mit sem használna nekünk, ha a mi szívünkben nem születne meg.

Örök várakozásban élünk mindig, de az advent decemberi csendje hatalmába keríti az embert, nincs bizonytalanság az érkezés felől, biztosak vagyunk, hogy eljön, akit várunk, eljön a karácsony. Sorra elégnak az adventi koszorúkon a gyertyák, meleg kalács illata tölti be életterünket, lelkünkben fehéren hull a hó, felvesszük ünneplő ruhánkat, mert így illik várni az Angyalt. Az üzletekben hatalmas tolongás, mindenki ajándékot vásárol, meglepetést készít szeretteinek, tele vagyunk külső csillogással, tűzijátékfények cikáznak, de a lelkünket is készítsük fel a Megváltó befogadására. Megsokasodnak a tennivalók, kitalarítjuk a lakást, ünnepi ételeket, süteményeket készítünk, karácsonyfát díszítünk, alatta ott lesznek az ajándékok, tehát minden kész lesz. De Krisztus nem a

tiszta szobába akar belépni, ő a lelkünk ajtaján kopogtat, s az adventi szent idő, a roráté hajnali szentmisék, a karácsonyi szentgyónás arra szolgálnak, hogy felkészüljünk a vendégfogadásra. Halljuk meg a kopogtatást lelkünk ajtaján, mely nem tola-kodó, lágyan, finoman rezzen, ésszerűen hangzik. Nézzünk szembe önmagunkkal, s az ajándékok mellé tegyük oda a szívünket is, hogy általa igazi értéket adhasunk. Hogy mélységében érezhessük meg a megváltó szeretet ünnepét, az általunk befogadott Krisztus örök parancsolatát, hogy általunk is jobba váljék a világ. Ugy oszto-gassunk, hogy minden sokszorosán térül meg bennünk, s meggyújtott gyertyánk lángja így áraszt igazi fényt, meleget. Világítsanak a belső fények, életünk befogadó jászollá váljék, hogy bennünk is megszülethessék Krisztus, hisz odakint zűzmarás, érzéketlen a világ, megfagyott könnyecsek várják lelkünk gyertyáinak szeretet melegét.

Tódor Lóránd

"Atyánk, tedd adventünket készületté, várakozássá, lehetőséggé..., hogy fogyasztásunk kevesebb, egymás iránti figyelmünk több, szívbeli növekedésünk érezhetőbb legyen; hogy szívünk ne csupán kifelé érzékenykedjen, ne sodorjanak el az események, a tennivalók; megkülönböztetve a lényegest a lényegtelenről készületünk teremjen békét bennünk és másokban. Így várakozunk Veled és Benned a csodára, a szent család befogadására, egy igazi ajándékra. Megszentelt várakozásunk hozza meg igazi gyümölcsét: szülessen meg bennünk, körülöttünk, általunk az Isten Fia!"
Ámen.

A lövétei színjátszók a XIV. "Az ekhós szekér nyomában" elnevezésű amatőr színjátszók találko-zóján, Kisgalambfalván, 2012. november 17-én: László Katalin, Mag Ottilia, Lázár Béla, Györgylőrinc Tímea, ifj. Lázár Béla, Orbán Ernő, Lázár Ildikó.

Hároméves a Lövétei Asszonykórus

Immár megértük azt is, hogy hároméves lett a Lövétei Asszonykórus. Ha életemben büszke vagyok valamire, akkor elmondhatom, hogy a listámon első helyen áll az Asszonykórus. Nemcsak azért, mert össze tudunk hozni egy egyszerű, székely asszonyokból álló közösséget, hanem azért is, mert tartozunk ennyivel először önmagunknak, a faluközösségnek, de nem utolsósorban szüleinknek, dédszüleinknek, ahogyan ma mondják, az "őseinknek". Az Asszonykórus idej felépéseit nem akarom részletezni, mert azokról mindig időben írtunk, hanem a székelyruhánkról írnék most.

Nemcsak az Öregek Kórusa és a Tájház 10 évesek, hanem az is éppen tíz éve történt, hogy az akkori kultúrigazgató, Sorbán József meghívott, és bekísért életem első kézműves vásárára Székelyudvarhelyre, a Míves Emberek Sokadalmára. Azóta sok víz lefolyt a Kis-Homoródon, de már az első alkalommal rájöttem arra, hogy mi teszi népviseletünket annyira egyedivé, annyira mássá, mint a többi székely népviselet. Édesanyámtól megtanultam a női székelyruha készítését, de szőttünk is sokat: ingnek való vásznat, rokolyának való ötnyüstös piros hímeszt. De még 1990 után, amikor visszaadta a kollektív a juhokat, a férjem is szert tett valamennyi juhra, a gyapjút megmostam tözsölő masinán, a nagyfalusi fonodában megfonattuk, és megszőttük négynyüstösön (posztóhímesen). Utána vittem Viktoria nénihez, hogy ványolja meg. Meg is ványolta háromnegyedesre, mert ilyen kellett, hogy legyen a jó harisnyaposztó. A férfi ingek készítését özvegy Ferencz Lászlóné, Julis nénitől tanultam meg, a jó Isten éltesse még sokáig egészségben.

Tudatában vagyok annak, hogy a legjobb szakértők a lövétei székelyruha ügyében a lövétei idős asszonyok, éppen ezért meghallgattam mindig, mit mondanak, gyűjtöttem magamnak az információk sokaságát, nézegettem régi fényképeket, megnéztem műsorait a koros bálóknak, múzeumokat látogattam,

ahol fellelhetőek a lövétei viseletek, szakmai előadásokon vettem részt, és az első Erdélyi Viseletkonferencián az Asszonykórusal jelen voltunk. Ezért merem most összegzésként egy kicsit írni viseletünkről. Megfigyelésem szerint nagy általánosságban mindenkinek az tetszik, amit ő vagy az édesanyja viselt fiatalabb korában. Vannak, akik a nagyon régít szeretik viselni, de vannak olyanok is, akik a mai, úgynevezett táslis karincát piros rokolyával kedvelik. A baj csak az, hogy népviseletünkben egyfajta egyenruhát alakítottunk ki, a divat kedvéért, holott lehetne másképp is, mindenkinek jó ízlése, szeretete a ruhadarabok iránt, és a családban még fellelhető rokolyák, karincák, lájbik kerüljenek ránk, ha éppen méretben is jók. A régmúltban többféle rokolyát viseltek, kortól és ünnepi alkalmaktól függően. A fiatalasszonyok is a fekete rokolyát, fehér köténnyel, kék mellénnyel, ünnepi alkalmakkor viselték. Az apróvesszős, piros rokolya a fiataloknak, míg a nagypántlikás a 40 év feletti asszonyoknak illett. Az öregasszonyok viselete átment a sötét színekbe, sötétkék, barna, fekete csíkozásal. A lájbi először bőrből volt készítve, amikor készíteni kezdtek mást a XIX. század vége felé, akkor már felvette a mai formáját, bársony, tükörselem, gyöngyöskötő díszítéssel. Az öregasszonyok réklit viseltek, mely helyettesítette az inget és a lájbit is. A karinca vagy kötény többféle volt. Ha ingvászonból készült, akkor apró kereszt szemmel varrtak mintát bele, majd ráncba szedték a derekát, és lerakták. Ha rokolyaanyagból készítették, akkor szedettesel díszítették az alsó felét, vagy üresen hagyták, ahova lapos hímmel virágokat varrtak. Ezek voltak a templomba járó, ünnepi kötények. A táslis kötényeket bálba vagy piacra menni használták. Régi fényképeken látni lehet, hányféle kötény volt, anyagjukban és formájukban eltérően egymástól.

Egy rövid áttekintés a múlt századi lövétei asszony viselete terén. Eleinte megvoltak formában és kivitelezésben a hagyományos, sok szép kézimunkával készült darabok, de az iparosodással bejöttek a boltban megvásárolható anyagok, mint a gyolcs, szörköténynek való, világos vagy fekete alapon piros rózsák, kék kötények. A 60-as években bejött az egyrokolyás divat, amikor már nem kellett népviseletben menni a templomba, mert más anyagokból készült ruhák voltak. Először piros békaszemés rokolyát szöttek, majd ráállottak az ötnyüstös piros koszorús mintára, és napjainkig azt szeretik nagy általánosságban. De mi történt akkor a 60-as, 70-es években? Az okosak elvették féltve őrzött rokolyáikat és más ruhadarabjaikat, és meg is vannak napjainkig. A balgák elvágták, elbontották, felszabták a rokolyákat, más használati tárgyakat készítettek belőle, azzal a tudattal, hogy ezek úgy sem kellenek többet senkinek. Majdnem mindenki piros rokolyát, piros lájbit, kék kötényt akart, és vett is fel, lehetett kislány, 18 éves nagykorú leány, vagy éppen 50 éves jubiláló koros asszony. A 70-es évek vége, 80-as évek elején változott a divat,

folytatás az 5. oldalról

már nem lehetett kék köténynek valót kapni, bejött Újmoldovából a rózsás kötények ideje, ami tartott jó pár évig. Körülbelül 15-20 éve jött be az úgynevezett mai táslis kötény, amelyekre azt mondta egy idős asszony: "a múltban hétköznapi kötény volt, de mára már ünnepi lett". A rokolyákkal kapcsolatosan annyit még, hogy az 50 éves asszonyok körülbelül 20 évvel ezelőtt ráéreztek koruk komolyságára, nem vettek öregasszony viseletet, de az apróvesszős rokolya, fekete földű szörköténnyel, piros vagy kék lájbival lett a megkülönböztető viseletünk a fiatal és idősebbek között. Nem akarok senkit befolyásolni öltözködés ízlésében, de a táncban a fiatalnak a piros, élénk színek valók, habár egy kortársi találkozó elég ünnepi alkalom, idősnek a visszafogottabb szín, nem pedig a piros ötnyüstös rokolya, még ha a színpadon táncol is. Visszatérve a kérdésre, feltétlenül muszáj egyformán öltözködni? Egy illatozó virágcsokor is szebb, ha többféle, tarka virág alkotja, nem mind szegfű. Ilyen a mi népviseletünk is, sokszínű, sokféle, használjuk ki lehetőségeinket, ne legyünk teljesen egyformák. Visszatérve az elejére, azért vagyok büszke az Asszonykórusra, mert viseletünkkel valahol nagy eszmei értéket képviselünk, mert bemutatjuk az utolsó 100 év asszonyviseletét. Tudom, hogy vannak hiányosságok (lábbeli, fejkendő stb.), de ezeket próbáljuk megoldani, kiküszöbölni. Annyi csillogó szemet láttunk, főleg idősek részéről, ha felvesszük ruháinkat, annyi dicséretet kaptunk 3 év alatt, hogy érdemes volt belevágni, és gondolom, nem fognak emlékezni ránk, csak a fotók maradnak, de ha Asszonykórus lesz 50-100 év múlva is, amiért imádkozunk a Kisboldogasszonyhoz, akkor érdemes volt megmenteni viseletünk és népdalaink sokaságát. Szeretettel fogadjuk az idén belépett új kórustagokat, és várunk bárkit, aki énekelni szeret népdalokat, székelyruhában. *Isten éltesse még jó egészségben sokáig a Lövétei Asszonykórust!*

Fazakas Ágnes

Száll a dalunk...

Köszöntő a három éve megalakult asszonykórusnak

Népdalaink velünk élnek,
ha ajkainkról megszületnek.
Erdőn, mezőn, idegenben,
velünk vannak az örömben.

Száll a dalunk, bút feledve,
eldaloljuk messze földre,
Ősanyáink hagyománya,
helyet kap az új világban.

Hej, ti folyók, merre jártok,
dalainkat csobogjátok,
Ha el is tűnnek feledésbe,
most általunk hát újra élnek.

Bencze Edith

Mikulás, Mikulás, öreg Mikulás

Sokszor elgondolkodok, hogy ebben az eszevesztetten rohanó világban mennyiszor hangoztatjuk, hogy a múltbeli értékekből táplálkozhatunk. Azt viszont nem tudom, hogy át tudjuk-e menteni az örökségünkben a jót, a szépet, a tiszta szívből jövő szeretetet, és ezeket beépíteni a számunkra legkedvesebb fészekbe, a családjunkba. Adventi időszak következik életünkben, amikor lelkiileg a hajnali misék főséges, lélekmegmozgató reggeleire ébredünk, és igyekezzünk a templom felé, ahol sorra gyűlnak ki az adventi koszorú gyertyái.

Ahogy megkezdődnek a hajnali misék, mindjárt az első napokban a falu apraja és nagyja lélekben készül, és várja a Mikulást, aki nem személyválogató, nincsen neki kiemelt kedvenc személye, ő mindenki számára szeretetet, örömet és természetesen ajándékot hoz.

Ha visszagondolunk gyermekkorunk Mikulás-várására, elábrándozhatunk, hogy milyen titok lengte körül ezt a napot, mennyi fürkésző-kíváncsi tekintet meredt a szülők-nagyszülők felé, hányféle kérdés hangzott el, amelyre a szülők körültekintően, féltve feleltek. Aztán Mikulás-délutánján hamarabb befejeződött a játék, a szánkózás, hiszen a cipőket, "bokancsokat" mindenkinek meg kellett pucolnia, és ha vizes-elázott volt a cipő, nem lehetett kifényesíteni. Az egyetlen keserűség az volt a gyermekeknek, hogy a kicsi cipőket, csizmákat jó lett volna elcserélni erre az estére az édesapa 45-ös bokancsára. Fényesen ragyogtak a cipők, szépen, sorban voltak rakva, mint az orgona sípjai, nagyság szerint, és ezen a napon szívesen lefeküdtünk volna már estefelé, csak hogy minél hamarabb jöjjön a reggel. Ezen a reggelen senkit sem kellett ébreszteni, hiszen a petróleumlámpa halvány fényénél hamar észrevettük, hogy, amíg aludtunk, itt járt a várva várt Mikulás bácsi. Volt ugrándozás, jövés-menés, a sok kérdés: neked mit hozott, nagyapónak-nagyanyónak mit hozott, megteltek a kicsi cipők ajándékokkal, még a cipők mellé is jutott ajándék, és nagy volt a derűtség, kacagás, amikor az édesapa legnagyobb cipőjébe piros hagyma és pityóka került. Természetesen nem hiányzott a jelképes virgács sem, de ezen a napon minden gyermek megfogadta, hogy jó gyerek lesz, és nem lesz szükség a vesszőre. Boldog volt gyermek-felnőtt egyaránt, a szülők-nagyszülők arcán legördülő örömkönnycseppek jelezték, hogy érdemes élni és dolgozni, hiszen Isten segítségével és a család iránti szeretettel minden akadályt le lehet győzni, és sokszor a nincstelenségbe is lehet örömet és boldogságot vinni, ha a szívünkben nem a gyűlölet, hanem a szeretet munkálkodik.

Lázár Béla

DIÁKOLDAL

A pityókafalu

A pityókafalu lakói nagyon kedvesek, mókások és picik. A házak pityókából vannak. Mikor nagyon megeheznek, felgyűtanak egy-két házat, hogy megegyék. A történetünk hősei főleg Gazsi bá, felesége, Bözsi és négy lányuk: Nóra, Kinga, Krisztina, Betti. Betti segített a templom felépítésében, Krisztina írta a falu történetét, Nóra és Kinga a házakat építették. Ősszel a pityókaásás idejében Gazsi báék akkora pityókát kaptak, hogy nagyobb volt a templomnál. Ezért felajánlották Béla bácsiéknak a Népház felépítésére. Bözsi néni csinálta a pityókapürét a munkásoknak. A Népház gyorsan meg kellett építeni, mert hamarosan itt a Pityókabál, és a gyerekeknek szalmapityóka kellett, de a pityókapalacsinta sem maradhatott el. A Népház teljesen nem készült el a befödéssel, de a gyerekek attól jól buliztak a Pityókabálon.

Miklós Nóra, Mihály Kinga, Mihály Bernadett és György Krisztina VI.A

Vásárhelyi kirándulás

A vásárhelyi állatkertben láttunk sok állatot, köztük volt majom és még sokféle állat.

Nagyon tetszett az elefánt, mert szétroppantotta a tököket!

A legjobban a kígyók tetszettek, de a halak sem maradtak el mellettük. Az egész állat nagyon tetszett, volt kétféle ház is, de nem rendes ház, hanem állattartó házak voltak.

A lepkeház sajnos zárva volt Parajdon, de helyette vásároltunk.

De az út nagyon hosszú volt. Nagyon elfáradtam, mire hazaértünk.

Lázár Soma II. osztály

A pityóka bálja

Volt egyszer egy pityóka,
Ő egy nap azt gondolta:
hiszen ő is pityóka,
mért ne menne a bálba?!

Végül aztán el is indult,
s az éhes gazdától elbújt.
Mikor lassan megérkezik,
meglátja a barátait.

Odament a barátokhoz,
leült közéjük az asztalhoz.
Beszélgettek, nevetgéltek,
így lett vége a zenének.

Késő este megfordultak,
s hazafele tartottak.
Elköszöntek, elbúcsúztak,
s elkezdtek jó álmukat.

András Zsolt, IV. A

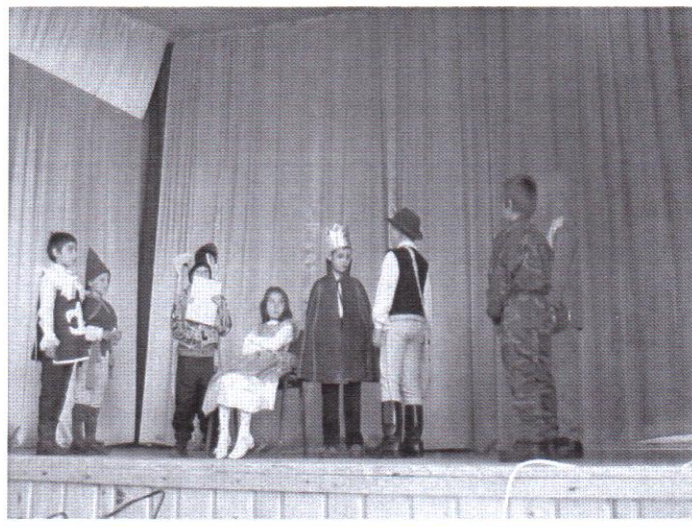
Színjátszás Farkaslakán

A farkaslaki „FARLEN” Kulturális Egyesület idén is megrendezte a III. Vidéki Gyermekszínház Fesztivált, a vidéki I-IV. osztályos gyermekek színház tárlalkozóját 2012. október 20-án. Ezen a fesztiválon mi is részt vettünk, a III. osztályosok képviselték a lövéteiket Páskándi Géza: Az egér farkincája című mesejelenettel.

Reggel 8 órakor indultunk. Elsőnek érkezett a mi csapatunk a farkaslaki Arany János Művelődési Otthonba, majd később érkeztek a farkaslaki, kobátfalvi, korondi, kecseti és székelypálfalvi gyermekszínház csoportok. A háziak érkezéskor megkínáltak zsíros kenyérral és teával. Az első három előadás népies hangvételben zajlott. Ezt egy szünet követte, amikor ismét nassolni lehetett, ezúttal kürtöskalácsot. Ezután következett a mi bemutatkozásunk. A tapsból ítélve nem vallottunk szégyent. Az előadásokat a helybeliek zárták. Minden csapatot oklevéllel és könyvekkel jutalmaztak. A színdarabok végeztével meglátogattuk a Tamási Áron Emlékházat. Ebédeltünk, majd hazaindultunk. Szerencsésen hazaérkezett a kis csapat.

Reméljük, jövő tanévben is eljutunk erre a rendezvényre, ami a szereplésen túl kirándulás is egyben.

a III.-os színjátszók és a tanító néni

Pityókabál

Pityi-pityi pityóka
megy a kicsi pociba.
Szalmakrumpli, pityitokány
tíz perc múlva eltűnt már.
Táncolunk és mulatunk,
nagyon is elfáradunk.
Nyerni lehet, ha van bábud,
de ha nem nyersz, ne szomorkodj!

Mihály Barbara, V. A

Régi korok anekdotái

Egy erőtlen özvegyember megnősülve nyolcvanhét éves korában a lakodalmi vacsora alatt úgy elgyengült a bőven kortyolgatott jó bortól, hogy másoknak kellett őt feltenni az ágyába, hol nyomban mélyen elaludt. Később a nő is lefeküdt a vendégek távoztával külön ágyba, de ugyanabban a szobában. Az öreg éjfél után feleszmélve s neszezést hallva, kérdezte ijedten:

-Ki van az én házamban?

- Én vagyok a kied felesége - felelte a nő. - Hát nem emlékezik, hogy a tegnap megházasodott?

- Nem én, mert én biza elfelejtettem! - felelte az újdonsült vőlegény.

Anyakönyvi hírek - 2012. október

Születések száma: 4

ANDRÁS ZSELYKE, született 2012. augusztus 17-én, András Zoltán és András Melinda, Lövete 93 szám alatt lakó szülők gyermeke,

STÉLIK LORÁND, született 2012. augusztus 22-én, Stélik Imre és Stélik Erzsébet, Lövete 1075 szám alatt lakó szülők gyermeke,

GERGELY ANDRÁS, született 2012. szeptember 23-án, Gergely András és Gergely Laura-Éva, Lövete 356 szám alatt lakó szülők gyermeke,

FAZAKAS ÁRON, született 2012. szeptember 28-án, Fazakas Lajos és András Kinga, Lövete 759 szám alatt lakó szülők gyermeke.

Házasságkötések száma: 1

ANDRÁS ALBERT és MÁRTON EMILIA

Őszinte részvétünket fejezzük ki az októberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

LADÓ IGNÁNCNÉ, született MIHÁLY ILONA, Lövete 96 szám, született 1937-ben.

HIRDETÉS

A LÖVÉTEI KÖZBIRTOKOSSÁG 2012. november 26-án, hétfőn délelőtt 10 órától tartja év végi közgyűlését a helyi Népházban.

A vezetőség tisztelettel várja a közbirtokosság minden tagját tagsági könyvével a sikeres megtartás érdekében.

Napirendi pontok:

*2012-es tevékenységi beszámoló,

*a 2013-as év költségvetési tervének ismertetése, elfogadása,

*különléfélék.

Elégtelen megjelenés esetén a következő közgyűlésre december 2-án, vasárnap déli 12 órától kerül sor ugyanazon helyszínen.

VEZETŐSÉG

Régi arcok sárgult fényképeken

1938-1939 Brassó. Györgylőrincz Katalin, Balázs Anna, Györgylőrincz Teréz. A képet Lázár Irma küldte be.

Bűbáj

Bűbájnyi nesz hajlítja a teret,
és tapsolástól nyílik a tenyér.
-a szívben annyi gyerek-erezet...
A nap egy puha, őszi falevél.

Partok érett-dús karmazsinjain
fröccsent üvegmagányt seper,
rőtbarba cseppje hull, s a szirmain
gurulva, szállva még perel.

Az Isten-szem mosolyba érő
csillaghomok, arca hordalék,
lágú ajkán holdfehér kenyér nő-
sápadt kérgét levedli az ég.

Mellém csoszog fáradtan a messze,
pocsolyákba kacsázik az este.

Péter Éva Erika

Eladó 25-30 darab 10x10x200 cm-es méretű
meghegyezett, cserefakerítés-oszlop.
Érdeklődni: 0743609162.

LÖVÉTEI KIÁLTO

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTO EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Török József, Demeter Albert
korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia
Select Metleplast Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,
e-mail: loveteikialto@freemail.hu

Lesz-e világvége?

Mindenkit meg kell nyugtatnom, hogy lesz. Eljön mindenkinek a személyes világvégeje, de hála Istennek, nem tudjuk, hogy mikor.

A világvégéről mindenkinek valami világméretű katasztrófa jut az eszébe, hiszen ezt látjuk a tévében, újságokban, de még a biblia is ezt mondja. Gondolnak itt természeti csapásra és ember okozta katasztrófára is. Legnépszerűbb apokalipszisformák például: az atomháború, óriás meteorit becsapódása, spontán beálló jégkorszak. Ezekon kívül még rengeteg elképzelés és képzelgés létezik. Azért mondom, hogy képzelgés, mert vannak, akik el is hiszik, amit elképzelték maguknak. Minden valamire való jósnak megvan a saját változata a témával kapcsolatban. Legutóbb 2000-re jóstolták az utolsó napot, de mivel akkor nem következett be, a következő dátum 2012. december 21. Az ember kissé elgondolkozik, ha ennyire pontos időpontot hall, de utánanézőre kiderül, hogy ennek sincs biztosabb alapja, mint a többinek. Csupán arról van szó, hogy a kiszámított Maja naptár eddig tart. Attól, hogy egy naptárt csak egy bizonyos időpontig írtak le, nem jelenti azt, hogy azért, mert ott vége lesz a világnak. Mindenesetre vannak olyan megrögzött világvégevárók, akiknek kapóra jönnek az ilyen felfedezések, és rögtön tele is kürtölik vele a világot. Azonban szél fúvatlan nem indul. Minden viccnek fele való, mondják a közmondások. Persze nem úgy kell érteni, hogy mégiscsak lesz egy fél-világvége, hanem valamilyen változás mégiscsak várható a közeljövőben. Érezhető az embereken, hogy változásra várnak.

Vannak elismert, természettudományokkal foglalkozó szakemberek, akik szerint 2012 a változás éve. Azt mondják, hogy nézzünk magunkra, a körülöttünk élő emberekre, és rájövünk, hogy az idén nagyon sokunk életében történt jelentős változás. Ha nem, akkor ezután fog. Erről mindenki maga döntse el, hogy igaz, vagy nem. Abban viszont, hogy a jelenlegi társadalmi berendezkedés, ebben a formában nem mehet sokáig, egyetérthetünk. Nem mondom, hogy jövő hónaptól vagy tavasszal véget ér a régi rendszer, de belátható időn belül be fog következni.

Riogatni senkit sem szeretnék. Sőt, szinte biztos vagyok benne, hogy nem lesz rosszabb az új rendszer. Persze ez attól is függ, hogy hogyan éli meg az ember, milyen pozícióban van jelenleg. - Megjegyzem, nem az én agyszüleményem ez az egész! Csak leírom, amit a tengernyi információból érdemesnek látok. - Magam is elképedve figyelem, hogy vezető beosztású közgazdászok nyíltan beszélnek arról, hogy például legkésőbb jövő nyárig összeomlik a dollár és az euró is. Mosolyogva mondják, hogy aki bankban tartja a pénzét, főleg euróban vagy dollárban, igen kellemetlen meglepetésekben lehet része. Erről azonnal az jut az eszembe, hogy akkor miért nem mondják be a hírekben, a nagy kereskedelmi csatornákon, hiszen erről tudniuk kellene az embereknek. Aztán a válasz magától adódik. Nem érdekük, hogy ilyen hasznos információkat terjesszenek. Ugyanis a média nagy része azok kezében van, akik a pénzvilágot is uralják, és ők tudják, hogy elég, ha olyan fontos híreket közölnek, mint mondjuk valamelyik híresség kutyája megharapott egy járőrelőt. Érződik a két hír közötti fontossági sorrend, ugye?

Végére, az sem fontos, hogy az ember állandóan a politikát vagy a gazdasági mozgásokat figyelje. Elég, ha jó-

zan paraszti ésszel végigméri a jelenlegi helyzetet, egyből látja, hogy változás szükséges. Ha belegondolunk, a történelem folyamán az egymást követő politikai rendszerek egyre rövidebb ideig tartottak. Évszázadokig királyság volt, máshol császárság, aztán köztársaságformák. Legutóbb a szocializmus még ötven évet sem tartott. A mostani már huszonnégy éve elkezdődött, lehet tipelni, hogy meddig tarthat. Igaz, nehéz elképzelni, hogy mondjuk holnaptól semmi sem a megszokott rend szerint működik, de attól még megtörténhet. 1989 előtt is mindenki a változást várta, mégsem hitte senki, hogy mondjuk a cukor, ami tíz évig "banira" ugyanannyiba került, holnaptól duplája lesz. Vagy hogy a gyár, ami harminc évig ugyanabban az órában, ugyanabban a percben, minden egyes nap fűjt, egyszer csak nem fűj, nem kell menni munkába. Vagy annak idején hitte volna valaki, hogy a francia királyt vagy a kínai császárt vagy az orosz cárt, akik egyik nap országaik leghatalmasabb emberei voltak, élet és halál urai, másnap kivégzik? Mégis megtörtént. Azt hiszem, ezeknél sokkal rosszabb beidegződéseink vannak manapság. Csak képzeljük el, hogy nincs villanyáram, televízió vagy telefon. Nem is beszélve arról, hogy mi lenne, ha többé nem lennének üzletek. Pedig nem is olyan régi dolgok ezek, mégsem tudjuk elképzelni az életet nélkülik. Feje tetejére állították a világot, ami nem kétséges, hogy fel fog dőlni. Nem is állhat sokáig egy ilyen világ, ahol magánemberek kezében van az összes vagyon nagy része, és ők adnak kölcsön országoknak, visszafizethetetlen kamatokkal. (A legfrissebb felmérés szerint, ha arányosan lecsökkentenők a világ népességét 10 főre, a világ összes vagyonát pedig 100 dollárra, 99 dollár jutna egy emberre, és kilencen kéne, hogy osztozzanak a maradék 1 dolláron.) Milyen az a rendszer, ahol pozitív gazdasági mutatónak számít, ha az egy főre eső árumentenyiség minél többet utazik a termelőtől a fogyasztóig (GDP)? Ez annyit jelent magyarul, mintha valaki odamenne a székely bácsihoz, és azt mondaná, hogy cserélje el a szántóföldjét egy ugyanolyan minőségű, de tíz kilométerrel távolabbi földre, hiszen akkor milyen jó sokat szekerezhet, vagy tízszer annyiba fog kerülni a "motorina", ha traktorral jár, hát nem nagyszerű ötlet? Mit mondhatna erre a székely bácsi? Semmit! Esetleg megsajnálná szegényt, hogy a fejére esett. És mi most egy ilyen világban élünk. Olyanban, ahol a spekuláció és a munkanélküli pénzszerzés a mozgatórugó. Lehetne sorolni a rengeteg visszasságot. Ráadásul ezt a tökéletlen rendszert ráépítették egy zsugorodó anyagra, a kőolajra. Naponta sok száz ezer tonnányit fogyasztunk el belőle, aminek helyére egy csepp sem termelődik! Főleg üzemanyagként emészjtjük fel, de ez az alapanyaga a műanyaggyártásnak, a műtrágyagyártásnak, és jóformán nincs iparág, amelyik ne használná valamekkora mennyiségben. Még az élelmiszeripar is! Tehát amikor a kőolaj elfogy, így is, úgy is felborul.

Na és mit kellene tenni saját magunk érdekében, hogy ne érjen váratlanul a változás? Pontos receptet senki nem tud. Viszont abban egyetértene az okosak is, hogy amennyire csak lehet, függetlenítsük magunkat a fogyasztói társadalomtól. Vagyis, ha valaki falun él, van egy darab földje, néhány tyúkja, és fával fűt, sokkal előnyösebb helyzetben lesz, mint az, aki városban, ráadásul tömbházban lakik.

Gábor Ignác

Lövétei dűlőnév- ábécé 6.

"A helynév az embernek abból a szükségletéből fakad, hogy tájékozódni kíván közvetlen környezetében vagy távolabbi vidékeken. A vadásznak ismernie kell az erdőket, hegyeket, völgyeket, vizeket, hogy hazataláljon, vagy megtalálja azokat a helyeket, ahová csapdáit fölállította, vagy ahol lesbe kell állania. A halásznak is tájékozódnia kell a vizeken és a partokon egyaránt. A pásztornak tudnia kell, milyen helyekre hajthatja állatait. A tapasztalatátadás az utódok számára is sokkal könnyebb, ha a táj egyes részeinek neve van, ha az utat el lehet magyarázni, nem kell minden alkalommal személyesen vezetni, kísérni. A megtelepedett földműves embernek ugyancsak kényelmesebb, ha a község határrészeit nevekkel látja el." (Kálmán Béla)

Kakocs (erdei kaszáló)	Kékvize (erdei kaszáló)	Köriskert
Kakocs háta (erdei kaszáló)	Kékvize dombja (erdei kaszáló)	Kövesdomb (legelő)
Kalacs oldala (szántó, terméketlen)	Kékvize mezeje (erdei kaszáló)	Kövesföld (szántó)
Kalibáskő (legelő)	Kékvize pataka	Közberc (erdei kaszáló)
Kardé (kert)	Kérolly oldala (erdő)	Közeprez (legelő)
Kardosgyakra (legelő)	Kérolypad (szántó)	Közeprez sorka (legelő)
Karulyos (legelő)	Kérolypad alja (szántó)	Közepszeg (belterület)
Karulyos pataka	Kérolysarka (erdei kaszáló)	Közrez (legelő)
Karulyos pusztája (legelő)	Kérulyi fürdő v. Kirulyfürdő	Köcsiport (belterület)
Katlanok	Kétpatak köze	Kőgyakra (legelő)
Katyhegye (szántó)	Kiájtódomb (belterület)	Kőgyakra teteje (legelő)
Katytava (szántó)	Kicsi-Fehérkút árka	Kőkereszt
Kavicsbányák	Kis-Bellő pataka	Kőszikla
Kádár keresztfája	Kisláz v. Küsláz (szántó)	Kőszirtalja (szántó)
Keményvölgye (szántó)	Kislázoldala (szántó)	Kuaszó árka (legelő)
Kendermező (kaszáló)	Kolumbán (szántó)	Kurtapatak
Kereberce v. Kérolybérce (erdei kaszáló)	Komlóskert (szántó)	Kútoldala (szántó)
Kereberce pataka	Kongófa (erdei kaszáló)	Kútoldal bükke
Kerekbükk	Kopacoldal (legelő)	Kutyadomb (belterület)
Kerekfenyő (erdő)	Kopateleke (belterület)	Kükünyes (szántó)
Kerekmagyaró (legelő)	Koporsótető (szántó)	Kükünyes teteje (szántó)
Kerekmező (szántó)	Kottyasszó (szántó)	Küspatak
Kerülőút	Kovácslapossa	Küves (erdei kaszáló)
	Köriskerek (szántó)	

Ui. A helynév-ábécével kapcsolatosan várjuk olvasóink észrevételeit. Megkérjük, a kifejejtett helyneveket küldjék el a szerkesztőségbe, vagy jelezzék a 0266 220 653-as telefonszámon (Mihály János).

Egymillió csillag a szegényekért...

Szülőfalunkban első alkalommal került megszervezésre az "Egymillió csillag a szegényekért" elnevezésű rendezvény, amely a hátrányosabb helyzetben élők megsegítését helyezi előtérbe.

Ez a mozgalom egy Szent Erzsébet gyűjtés keretében történt, de örömmel észleltük, hogy nehéz pénzügyi helyzetünkben is sokan adakoztak szegényebb embertársaink megsegítésére.

A rendezvény fontosságát növelte, hogy ugyanebben az időben még 15 helységben gyűjtöttek meg gyertyákat.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a plébánosunknak, László Istvánnak, polgármesterünknek, Lázár Zoltánnak, Demeter Csanád iskolaigazgatónak, Lázár Bélának, Lázár Józsefnek, György Ellának, Egyed Józsefnek, Demeter Albertnek, Demeter Emesének, András Kingának, Mihály Margitnak, Lázár Csabának, Györgylőrincz Ernőnek, a Lövétei Közbirtokosságnak, a helyi rendőröknek, szociális munkásoknak, a Székely Mózes Általános Iskola diákjainak, önkénteseknek és mindazoknak, akik a hideg ellenére

is megtiszteltek jelenlétükkel.

A 300 db gyertya lángra lobbant, és 2345 RON gyűlt össze. Ez az összeg most az advent folyamán kerül kiosztásra, és élelmiszercsomag formájában jut el a rászorulókhhoz.

Adja Isten, hogy ez a lelkesedés ne szűnjön meg, bárkiről is legyen szó, mert közösen összefogva minden sikerülhet. *Isten fizesse meg százszorosán!*

Orbán Magdolna és Márton Veronika, a Caritas munkatársai

Fotó: Egyed József